

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.2.12>

СКАКУН І.В.

**ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ОКРЕМИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ****PRINCIPLES OF ADMINISTRATIVE AND JURISDICTION ACTIVITIES
OF CERTAIN UNITS OF THE NATIONAL POLICE REGARDING
COMBATING DOMESTIC VIOLENCE**

Актуальність статті полягає в тому, що в реаліях сьогодення адміністративно-юрисдикційну діяльність органів публічного адміністрування слід розглядати, не тільки як діяльність щодо покарання винних осіб, а зокрема як діяльність направлену прав, свобод та законних інтересів окремих осіб, а також суспільства вцілому. Разом з тим, здійснювати аналіз змісту адміністративно-юрисдикційної діяльності суб'єктів публічного адміністрування є можливим тільки через дослідження та визначення його характерних ознак. Юрисдикція окремих підрозділів Національної поліції, як прояв покладених на них повноважень може трактуватися, як об'єктивна так і як суб'єктивна категорія, залежно від наглядача, який безпосередньо сприймає вказані повноваження. Так, в об'єктивному значенні, під поняттям «юрисдикція підрозділів Національної поліції» слід розуміти встановлену законом (або іншим нормативним актом) сукупність повноважень відповідних підрозділів та їх посадових осіб щодо вирішення адміністративних спорів, встановлення винуватості осіб у вчиненні правопорушень, оцінки дій особи чи іншого суб'єкта з точки зору їх відповідності закону, застосування юридичних санкцій до правопорушників (за винятком звернення матеріалів, які є доказами вчинення правопорушення до суду). З'ясовано, що Департамент превентивної діяльності Національної поліції створений не для здійснення безпосередньої протидії проявам домашнього насильства їх виявлення та припинення, а для організації та контролю діяльності інших підрозділів Національної поліції у вказаному напрямку та розроблення рекомендацій щодо покращення такої діяльності. Таким чином, адміністративно-юрисдикційна діяльність окремих підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству та закріпленні за ними повноважень, залежать від мети діяльності та існування того чи іншого підрозділу Національної поліції. Разом з тим, здійснювана такими підрозділами адміністративно-юрисдикційна діяльність повинна ґрунтуватися та реалізовуватись відповідно до принципів встановлених для такої діяльності Національної поліції, як органу загалом.

Ключові слова: законність, принципи, кривдник, законодавство, прояв домашнього насильства.

The relevance of the article lies in the fact that in today's realities, the administrative-jurisdictional activity of public administration bodies should be considered not only as an activity aimed at punishing guilty persons, but in particular as an activity aimed at the rights, freedoms and legitimate interests of individuals, as well as society as a whole. At the same time, it is possible to analyze the content of administrative and jurisdictional activity of public administration subjects only through research and determination of its characteristic features. Jurisdiction of individual divisions of the National Police, as a manifestation of the powers entrusted to them, can be interpreted as an objective or a subjective category, depending on the supervisor who directly perceives the specified powers. Thus, in an objective sense, the concept of "jurisdiction of the units of the

National Police" should be understood as the set of powers established by law (or other regulatory act) of the relevant units and their officials to resolve administrative disputes, establish the guilt of persons in committing offenses, assess the actions of a person or another subject from the point of view of their compliance with the law, the application of legal sanctions to offenders (with the exception of submitting materials that are evidence of the commission of an offense to court). It was found out that the Department of Preventive Activities of the National Police was created not to directly counteract manifestations of domestic violence, to identify and stop them, but to organize and control the activities of other units of the National Police in the indicated direction and develop recommendations for improving such activities. Thus, the administrative-jurisdictional activity of individual units of the National Police in terms of countering domestic violence and establishing their powers depend on the purpose of the activity and existence of one or another unit of the National Police. At the same time, the administrative-jurisdictional activities carried out by such units should be based on and implemented in accordance with the principles established for such activities of the National Police as a body in general.

Key words: *legality, principles, offender, legislation, manifestation of domestic violence.*

Актуальність теми. Ефективна організація роботи органів державної влади та органів публічного адміністрування можлива тільки у випадку удосконалення видів їх діяльності, зокрема адміністративно-юрисдикційної. Загальноприйнятою є думка про те, що адміністративно-юрисдикційна діяльність органів публічного адміністрування фактично ототожнюється з процесом здійснення ними своїх повноважень щодо притягнення до певного виду юридичної відповідальності і накладення адміністративного стягнення. Актуальність питання про змістовну характеристику адміністративно-юрисдикційної діяльності підрозділів Національної поліції у сфері протидії домашньому насильству, підвищується в умовах євроінтеграційних процесів України. Тому, процес модернізації норм актів чинного законодавства, що регулюють адміністративні правовідносини, пов'язаний з набуттям суб'єктами владних повноважень нових функцій, таких як правозабезпечувальна і правозахисна [1, с. 185].

Зважаючи на викладене, в реаліях сьогодення адміністративно-юрисдикційну діяльність органів публічного адміністрування слід розглядати, не тільки як діяльність щодо покарання винних осіб, а зокрема як діяльність направлену прав, свобод та законних інтересів окремих осіб, а також суспільства в цілому. Разом з тим, здійснювати аналіз змісту адміністративно-юрисдикційної діяльності суб'єктів публічного адміністрування є можливим тільки через дослідження та визначення його характерних ознак.

Виклад основного матеріалу. Педько Ю.С. вказує, що адміністративно-юрисдикційну діяльність необхідно розглядати, як один із видів юрисдикційної діяльності органів публічного адміністрування. На його думку, вказана діяльність є частиною прояву управлінського впливу [2, с. 74].

Слід констатувати, що адміністративно-юрисдикційна діяльність фактично є результатом здійснення органами державної влади певної частини своїх повноважень, закріплених нормативно-правовими актами, що разом з предметами відання становлять компетенцію відповідних органів [3, с. 24]. Необхідно також звернути увагу на те, що у нормах чинного законодавства України відсутнє легальне визначення терміну «адміністративна юрисдикція». Однак, застосування вказаного поняття під час формулювання законодавчих приписів та норм дає можливість стверджувати, що адміністративна юрисдикція безпосередньо пов'язана з накладанням адміністративного стягнення [4].

Гусаров С.М. у своїх наукових працях відмічав, що адміністративно-юрисдикційна діяльність має такі, властиві лише їй риси: 1) наявність правового спору (або правопорушення). Юрисдикція виникає тільки тоді, коли необхідно вирішити спір про право або у зв'язку з порушенням чинних правових норм. Щодо адміністративної юрисдикції такі спори виникають між сторонами суспільних відносин, що регулюються адміністративно-правовими нормами, набуваючи характеру адміністративно-правових спорів; 2) основою адміністративно-правових спорів, у процесі вирішення яких здійснюється правова оцінка поведінки (дій) сторін є індивідуальні адміністративні справи. Розгляд тільки спірних конкретних справ становить зміст юрисдикційного адміністративного процесу (наприклад, розгляд справ про адміністративне правопорушення, скарг

громадян); 3) адміністративно-юрисдикційна діяльність через свою суспільну значущість потребує належного процесуально-правового регулювання. Установлення та доведення подій і фактів, їх юридична оцінка здійснюються в рамках особливої процесуальної форми, що є важливою й обов'язковою для юрисдикції. Адміністративна юрисдикція значно відрізняється від інших видів юрисдикційної діяльності, що існують у рамках кримінального та цивільного процесів. Вона є менш деталізованою процесуальною діяльністю [5, с. 21].

Слід зазначити, що юрисдикція окремих підрозділів Національної поліції, як прояв покладених на них повноважень може трактуватися, як об'єктивна так і як суб'єктивна категорія, залежно від наглядача, який безпосередньо сприймає вказані повноваження.

Так, в об'єктивному значенні, під поняттям «юрисдикція підрозділів Національної поліції» слід розуміти встановлену законом (або іншим нормативним актом) сукупність повноважень відповідних підрозділів та їх посадових осіб щодо вирішення адміністративних спорів, встановлення винуватості осіб у вчиненні правопорушень, оцінки дій особи чи іншого суб'єкта з точки зору їх відповідності закону, застосування юридичних санкцій до правопорушників (за винятком звернення матеріалів, які є доказами вчинення правопорушення до суду).

Разом з тим, слід відмітити те, що юрисдикція підрозділів Національної поліції незалежно від виміру її сприйняття є сукупністю (переліком) конкретних повноважень особи відповідного підрозділу правоохоронного органу, чітко встановлених законом.

Визначившись із загальним поняттям «юрисдикція підрозділів Національної поліції», слід перейти до характеристики та визначення змісту більш вузького поняття, а саме «адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції».

Вважаємо за необхідне зазначити, що серед характерних ознак адміністративно-юрисдикційної діяльності Національної поліції, слід виділити наступні:

- значна кількість суспільних відносин, які пов'язані з адміністративно-юрисдикційним впливом;

- наявність повноважень з накладення адміністративних стягнень на винних осіб, у порівнянні з іншими суб'єктами, які реалізують адміністративно-юрисдикційний вплив;

- значне коло уповноважених суб'єктів, які можуть застосувати в процесі адміністративно-юрисдикційного впливу, адміністративно-правові санкції до винних осіб;

- наявність визначеної нормативно-правовими актами спеціалізації щодо розгляду адміністративних справ та притягнення винного до юридичної відповідальності;

- встановлена можливість спрощеного провадження (без складення протоколу про адміністративне правопорушення);

- притягнення до юридичної відповідальності та накладення адміністративного стягнення за місцем вчинення адміністративного правопорушення.

Джафарова О.В. вказує, що адміністративно-юрисдикційна діяльність правоохоронних органів розуміється як врегульована нормами адміністративного права специфічна, державно-владна, підзаконна, виконавчо-розпорядча діяльність, яка реалізується шляхом визначення у законодавстві обсягу повноважень щодо розв'язання індивідуальних адміністративних справ і застосування відповідних санкцій до правопорушників в адміністративному порядку. Ознаками адміністративно-юрисдикційної діяльності, що притаманні саме правоохоронним органам є: а) юрисдикція правоохоронних органів є частиною їх адміністративної діяльності і здійснюється спеціально уповноваженими посадовими особами відповідних органів; б) основна мета такої діяльності – забезпечення прав та свобод людини і громадянина, захист громадського порядку та безпеки, встановленого порядку управління; в) обов'язкова наявність правового спору; г) адміністративно-юрисдикційна діяльність вимагає належного процесуального регулювання; г) обов'язковість ухвалення рішення у вигляді юридичного акту; д) у системі правоохоронних органів не всі служби і їх посадові особи мають юрисдикційні повноваження; е) посадова особа правоохоронного органу розглядає кожен адміністративну справу індивідуально; є) розгляд індивідуальних адміністративних справ здійснюється на основі відповідних нормативно-правових актів, які закріплюють порядок розгляду скарг на неправомірні дії або бездіяльність правоохоронних органів та їх посадових осіб, якими порушуються права і законні інтереси громадян [6, с. 156].

Проте, варто зауважити на тому, що у Національній поліції не всі посадові особи наділені правом розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення щодо винної особи. Однак, незважаючи на вказане, адміністративно-юрисдикційна діяльність уповноважених підрозділів Національної поліції, здійснюється великою кількістю

суб'єктів юрисдикційних правоохоронних відносин, уповноважених законом притягати винних у правопорушеннях осіб до адміністративної відповідальності.

Варто наголосити на тому, що юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції пов'язана не тільки із вчиненням юридично-значимих дій із розгляду справ про адміністративні правопорушення та притягнення винних осіб до юридичної відповідальності, а й також з реалізацією компетенції неюрисдикційного характеру як самими суб'єктами адміністративної юрисдикції, так і іншими посадовими особами поліції, що не мають права здійснення юрисдикції [7, с. 123].

Таким чином, можна стверджувати про те, що основною характерною особливістю юрисдикційної діяльності підрозділів Національної поліції слід є одноособове її здійснення, порівняно з іншими органами державної влади, які приймають рішення виключно у складі колегії. Тобто, необхідною умовою реалізації владно-управлінського впливу є наявність у діях особи складу правопорушення, спеціальної процедури реалізації такого впливу, а також оформлення його результатів, спеціальним актом у встановленому нормами чинного законодавства порядку та формі.

Змістовно юрисдикційна діяльність уповноважених осіб підрозділів Національної поліції характеризується збиранням, дослідженням та оцінкою доказів, з метою об'єктивного встановлення всіх обставин справи та прийняття рішення по справі і притягнення винної особи до адміністративної відповідальності в міру її вини. Таким чином, найважливішим елементом здійснення юрисдикційної діяльності є насамперед проведення правової кваліфікації вчиненого діяння уповноваженими особами підрозділів Національної поліції, тобто встановлення тотожності між вчиненим особою діянням та юридичним складом правопорушення, закріпленим чинними нормативно-правовими актами.

У цілому застосування до винних осіб правових санкцій може здійснюватися тільки в межах юрисдикційної діяльності, проте, наслідком юрисдикційної діяльності не завжди є винесення постанов лише про накладення адміністративного стягнення (про застосування заходів впливу до неповнолітніх, закриття справи) [8, с. 26–29].

Кузьменко О.В. зазначає, що система адміністративного процесу будується відповідно до змісту діяльності, яку виконує публічна адміністрація, її посадові та службові особи, що дозволяє вести мову про три види адміністративних проваджень в системі адміністративного процесу: адміністративно-процедурні; адміністративно-деліктні; адміністративно-судочинські. Кожний із зазначених видів проваджень має структурні підвиди. Дана група проваджень характеризується тим, що метою діяльності публічної адміністрації є виконання покладених на неї обов'язків по реалізації законних прав та інтересів громадян, тобто реалізація публічно-правових функцій так званого безконфліктного змісту. Відповідно до цього адміністративно-процедурні провадження можна розділити на «управлінські», «щодо надання адміністративних послуг» та «за зверненнями громадян» [9, с. 343–344].

Зважаючи на викладене, пропонуємо розуміти адміністративно-юрисдикційну діяльність підрозділів Національної поліції, як діяльність уповноважених підрозділів Національної поліції, яка врегульована чинними нормативно-правовими актами України, яка полягає у виявленні діянь, які мають ознаки правопорушень, зборі та оцінці фактичних даних, які підтверджують обставини такого правопорушення, а також здійсненні адміністративного провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Із вказаного вбачається можливим синтез іншого більш вузького за своєю природою поняття «адміністративно-юрисдикційна діяльність окремих підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству» під змістом якого пропонуємо розуміти врегульований нормами адміністративного права спеціальний різновид адміністративної діяльності уповноважених посадових осіб окремих підрозділів Національної поліції щодо профілактики домашнього насильства, виявлення його проявів, активної протидії таким проявам, допомога потерпілим, процесуальна оцінка діяння кривдника та складання відповідних процесуальних матеріалів.

Таким чином, як і будь-яка адміністративно-юрисдикційна діяльність, адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству має свої специфічні ознаки.

Так, керуючись вищевикладеним, вбачаємо необхідність у наданні власного переліку ознак адміністративно-юрисдикційної діяльності підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству:

1) адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству значною мірою обумовлена принципами, завданнями, функціями,

які покладаються на відповідні підрозділи у зв'язку із запобіганням проявам домашнього насилля, а також специфікою таких проявів. Так, працівник поліції під час проведення профілактичних заходів направлених на запобігання проявам домашнього насилля повинен в першу чергу довести населенню, що про прояви домашнього насилля не слід мовчати, адже вказана проблема вже перестала бути «сімейним ділом». Більше того, під час виявлення проявів домашнього насильства, уповноважений співробітник поліції повинен оперативно та чітко визначити перелік та послідовність дій, які йому необхідно вчинити для задля запобігання завдання кривдником шкоди потерпілим особам, при цьому пам'ятаючи, що такі дії повинні бути співрозмірні із тяжкістю самого посягання;

2) адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству ґрунтується виключно на нормах чинного законодавства України і направлена на їх реалізацію. Тобто, під час здійснення своїх повноважень, співробітники поліції, зобов'язані діяти в межах повноважень, закріплених нормами чинних нормативно-правових актів України, а відступ від вказаних положень фактично тягне за собою порушення принципу законності та юридичної визначеності;

3) адміністративно-юрисдикційна діяльність уповноважених структурних підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству здійснюється фактично від імені держави, з забезпеченням дотримання процесуальних правил та процедур. Предметом такої діяльності поліції у сфері протидії домашньому насильству запобігання завдання кривдником шкоди потерпілим особам, а також вчинення дій на усунення такої потенційної можливості та розгляд таких конфліктів;

4) юрисдикція поліції щодо протидії домашньому насильству є адміністративною за своєю сутністю, адже реалізується уповноваженими працівниками підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання;

5) адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству характеризується тим, що завжди має державно-владний характер і здійснюється тільки у офіційному порядку;

6) головним у здійсненні юрисдикційних повноважень підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству є виконання ними в особі уповноважених посадових осіб, правоохоронних функцій, що впливає, передусім, з її призначення. Так, головними завданнями Національної поліції, відповідно до ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію» є надання поліцейських послуг у сферах: а) забезпечення публічної безпеки і порядку; б) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; в) протидії злочинності; г) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [10];

7) до особливостей адміністративної юрисдикції підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству варто віднести колективний характер її реалізації, на відміну від зального розуміння адміністративної юрисдикції поліції, адже уповноважена особа відповідного підрозділу може вчинити відповідні юридично значимі дії самостійно тільки у випадку виявлення проявів домашнього насильства. У всіх подальших етапах протидії вказаним проявам до роботи співробітників поліції залучаються різноманітні органи державної влади, місцевого самоврядування, громадські організації, а також працівники інших підрозділів Національної поліції. Вказане зумовлено тим, що така діяльність пов'язана зі здійсненням великої кількості процесуальних дій, адже нормами чинного законодавства України закріплено широкі повноваження для правоохоронних органів, суду та органів державної влади для присічення вказаних проявів, зокрема заборонний припис, примусова реабілітація кривдника у спеціальному закладі, реабілітація потерпілих осіб;

8) в адміністративно-юрисдикційній діяльності підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству спостерігається відповідна спеціалізація.

Вбачається цілком логічним те, що адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству, як і будь-яка інша діяльність органів уповноважених на реалізацію функцій держави повинна ґрунтуватися на певному переліку керівних ідей (принципів).

Ткаченко О.Г. зазначає, що адміністративно-юрисдикційна діяльність підрозділів Національної поліції у сфері протидії проявам домашнього насильства, повинна базуватися на таких принципах: 1) верховенства права; 2) гуманізму; 3) відкритості; 4) забезпечення рівності прав; 5) наукової обґрунтованості; 6) диференціації; 7) системності; 8) координації дій з іншими суб'єктами; 9) негативного стереотипу у суспільстві до протиправної поведінки [11, с. 105].

Натомість, Л.С. Васильєв вказує, що зазначеній діяльності притаманні лише дві засади: необхідності встановлення фактичних обставин і забезпечення права на захист [12, с. 224–226].

Зважаючи на специфіку предмету адміністративно-юрисдикційної діяльності підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству слід відомо погодитися з позицією викладаю Ткаченко О.Г. та констатувати, що вказаному специфічному виду діяльності притаманні всі принципи, які застосовуються по відношенню до загальної діяльності.

Проте, зважаючи на значення дотримання принципу законності під час здійснення вказаної діяльності, слід зауважити на тому, що до вказаного переліку необхідно додати ще один принцип, який притаманний адміністративно-юрисдикційної діяльності підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству, а саме принцип співрозмірності застосованих до кривдника заходів, передбачених чинним законодавством та обсягу на небезпечності самого прояву домашнього насильства.

Разом з тим, характеризуючи адміністративно-юрисдикційну діяльність конкретних підрозділів Національної поліції, слід зазначити, що така діяльність, в першу чергу залежить від функціональної спрямованості такого підрозділу. Тобто, кожний підрозділ у системі Національної поліції, зокрема і у сфері протидії домашньому виконує покладені на нього завдання в рамках чітко визначеної компетенції.

Діяльність підрозділів дільничних офіцерів поліції, їх повноваження та завдання, які закріплені за ними, в першу чергу направлені на протидію домашньому насильству (виявлення домашнього насильства, його припинення, взаємодія з населенням, з метою зменшення ступеня латентності випадків домашнього насильства, профілактика та превенція таких випадків) на окремо взятій підвідомчій останньому території (дільниці).

Тобто, завдання, які закріплені за вказаними підрозділами Національної поліції направлені на протидію проявам домашнього насильства на найнижчому рівні, адже зважаючи на специфічні повноваження закріплені за дільничними офіцерами Національної поліції та саму суть вказаного підрозділу, вказані співробітники постійно знаходяться в межах підвідомчої їм території (дільниці), комунікують з місцевими жителями, користуються особистим авторитетом та можуть виявляти потенційні осередки домашнього насильства.

Діяльність вказаних підрозділів, судячи з наданих їм повноважень є більш профілактичною (превентивною) та полягає у спостереженні, проведенні роз'яснювальної роботи, забезпеченні інших підрозділів Національної поліції необхідною інформацією, однак такі підрозділи можуть, у разі виявлення домашнього насильства, застосовувати заходи адміністративно-правового впливу, з метою припинення посягання з боку кривдника на потерпілу особу.

Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів ювенальної превенції направлена, в першу чергу на запобігання вчинення домашнього насильства дітьми та проти дітей.

Так, з метою виконання покладених на них завдань, вказані підрозділи наділені правом взяття осіб на профілактичний облік, формування Єдиного реєстру кривдників та можливість застосування стосовно особи-кривдника термінового заборонного припису. У зв'язку з цим, вказаним підрозділам надано повноваження на складення цілої низки процесуальних документів (протоколів, заборонних присів, проведення опитування осіб тощо) та направлення зазначених документів до компетентного органу для подальшого розгляду.

Поряд із вказаними повноваженнями на підрозділи ювенальної превенції, також покладено і проведення профілактичних заходів щодо запобігання вчиненню дітьми та стосовно дітей домашнього насильства.

Що ж стосується підрозділів патрульної служби, то напрям їх адміністративно-юрисдикційної діяльності визначається тим, що вказані підрозділи першими прибувають за викликами про вчинення домашнього насильства. Таким чином, вказані підрозділи наділені повноваженнями, що спрямовані на припинення вчинення особою-кривдником дій, що є проявом домашнього насильства, шляхом застосування заходів адміністративного примусу, надання невідкладної допомоги потерпілій особі, охорони місця вчинення домашнього насильства і потерпілої особи та інформування інших підрозділів Національної поліції про випадок домашнього насильства, а також за необхідності інших органів, установ та організацій.

Також, вказані підрозділи наділені правом на опитування осіб (учасників конфлікту) та складення необхідних процесуальних документів для подальшого притягнення винної особи до певного виду юридичної відповідальності.

На відміну від вищевказаних підрозділів Національної поліції, Департамент превентивної діяльності Національної поліції створений не для здійснення безпосередньої протидії проявам

домашнього насильства їх виявлення та припинення, а для організації та контролю діяльності інших підрозділів Національної поліції у вказаному напрямку та розроблення рекомендацій щодо покращення такої діяльності.

Таким чином, адміністративно-юрисдикційна діяльність окремих підрозділів Національної поліції щодо протидії домашньому насильству та закріпленні за ними повноваження, залежать від мети діяльності та існування того чи іншого підрозділу Національної поліції.

Разом з тим, здійснювана такими підрозділами адміністративно-юрисдикційна діяльність повинна ґрунтуватися та реалізовуватись відповідно до принципів встановлених для такої діяльності Національної поліції, як органу загалом.

Список використаних джерел:

1. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право: навч. посіб. / [В. Б. Авер'янов, В. А. Дерещ, А. М. Школик та ін.] ; за заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Юстініан. 2007. 288 с.
2. Педько Ю. С. Адміністративна юстиція і адміністративна юрисдикція: деякі теоретичні та практичні питання співвідношення. *Право України*. 2001. № 10. С. 72–75.
3. Бандурка А. М., Тищенко М. М. Адміністративний процес : ученик для вузов. Київ : Літера ЛТД, 2002. 355 с.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07 груд. 1984 р. № 8073-Х.
5. Гусаров С. М. Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2009. 432 с.
6. Джафарова О. В. До питання про визначення сутності адміністративно юрисдикційної діяльності правоохоронних органів України. *Науковий вісник ХНУВС*. 2009. № 44. С. 152–157.
7. Константинов С. Ф. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2016. 336 с.
8. Забелина Т. А. Женщина и насилие. М. : ЭКСМО-Пресс, 2001. 105 с.
9. Колпаков В. К., Кузьменко О. В. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2003. 488 с.
10. Про Національну поліцію : Закон України від 02 лип. 2015 р. № 580-VIII.
11. Ткаченко О. Г. Адміністративна відповідальність, пов'язана з порушенням режиму утримання в установах виконання покарань : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь. 2012. 201 с.
12. Васильев Л. С. Административное право Украины (общая часть) : учеб. пособ. Харьков : Одиссей. 2002. 288 с.